

Vzácná lavička

Napísal Administrator
Utorok, 22 Február 2011 08:59

Ešte v 70-tych rokoch, keď sa v obci prvýkrát robili chodníky, vtedajší predseda MNV súdruh Andrej Lipa rozmiestnil po dedine lavičky. Bolo ich šesť, prvá pri Totových na dolnom konci dediny, druhá pri Bodyových, tretia na Mlynskej ulici.

Táto lavička na Mlynskej ulici je využitá hlavne v lete, tam si susedy veľmi rady posedia. Viac to bolo, keď ešte žila teta Chovancova a tiež keď tam bývala rodina Jackových (Nemových). No lavička ani tak nezíva prázdnotou. Stačí, že je pekné počasie a niekto sa na ňu posadí, to je už dôvod na to, aby si dobré susedy prisadli a tak potvrdili účel lavičky, ktorým je, aby tam žiadna suseda nesesedela sama. Ženy na Mlynskej ulici to do bodky a do písmena dodržiavajú, čo svedčí o tom, že si po susedsky aj nažívajú.

Štvrtá lavička bola umiestnená pri Il'kových, táto bola aj najviac obsadená, sedáva sa na nej až dodnes (a to nie len občas alebo v nedeľu). Nachádza sa v strede obce, kde je dosť ľudí, ktorí sa na ňu posadia aj cez týždeň. Keď sa na lavičke objavili Mária Il'ková, vtedy ešte so žijúcim manželom alebo svojou mamou, hneď sa zbehli aj ostatné susedy. Nikdy tam nikto nesesedel sám. Sedávali tam: Pavol Artim, Mária Pavelková, Mária Vojtková, Ján Vojtko, Jolana Kičiňová, Helena Kičiňová, Tibor Kičiň, Margita Lešková, Marcel Kičiň so svojim malým synom Norbertom, občas aj Jolana Gergel'ová. Keď niekto prechádzal okolo pešo, nemohol prejsť, aby sa pri nich nepristavil a neprehodil zopár slov. Veľkým milovníkom lavičky bol Štefan Bejreš, ten sediacich na lavičke pomenoval podľa vtedy aktuálnej politickej relácie v televízii „KROKY“. Ďalším milovníkom sediacich na lavičke bol aj Pešta Maďar, ten sa stále pochválil, že už dopredu rozmýšľa, čo im povie, aby ich rozveselil. No lavička niekedy preplnená zrazu začína zívať prázdnotou. Viditeľne osirela po smrti tety Pavelkovej roku 2005. V roku 2006 sa na lavičke vysedávalo už pomenej, nebolo to ako kedysi, keď lavička bola preplnená a zdalo sa, že sa susedy predbiehali kto tam príde skôr, aby mal miesto.

Ostatné dve lavičky pochádzajúce tiež zo 70-tych rokov sú pri strednej autobusovej zastávke. Tie časy, keď na nich občas niekto sedával, sú už preč. Roky utekajú ako voda a po ľuďoch, ktorí medzi nami žili ostávajú prázdne miesta aj na lavičkách. Tak je to aj s lavičkami pri Bodyových a Totových. Pamätám sa, keď lavička pri Bodyových nedeľami, alebo niekedy aj cez týždeň, bola obsadená. Sedávali tam : Anna Bodyová aj manžel Ján, niekedy Mária Pastorova alebo sa pristavil niekto okoloidúci. Keď si na lavičku prišiel raz za čas sadnúť aj Palko Body s manželkou , vtedy tam bola zábava.